

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ σίχος λεπτά 25
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14:
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Μεταβολαὶ ὑπαλλήλων.

Βεβαίως, ὅλα τὰ λεγόμενα, οἱ τόμοι τῶν γραφομένων, δὲν εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν ὑπερβολικά καὶ ἡ προοδος τῆς Ἑλλάδος, ὡς Κράτους, ἔχει ἤδη σημειωθῆ ἁπλοῦς ἐν τῇ ἐκτιμῆσει τῶν ἐπιγενομένων καὶ ἀλλογενῶν στοιχείων, ἅτινα, τὰ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἢ καθήκοντος, τὰ δ' ἐκ φιλαγῆθου προαιρέσεως ἀσχολοῦνται περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων. Ἡ ἀποστολὴ ὅμως τοῦ τύπου καὶ τὸ καθήκον τῶν αὐτεξουσίων ἐκείνων συνειδήσεων, αἵτινες μόλις δοθείσης περιστάσεως, συσκέπτονται περὶ τῶν κοινῶν ἡμῶν πραγμάτων, ἄκρως διαφέρουσι τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν περιγραφόμενων ζέας χώρας καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς φαινομενικὰς αὐτοῦ προόδους διαγράφοντας, τὰ μέγαρα, τὸν πολιτισμὸν, τὸν κόσμον, τὰ δημόσια καταστήματα καὶ τὸν πλοῦτον. Ὁ τύπος καὶ οἱ σκοπιόμενοι ἀνεξαρτήτως ἐμπεισιῶν καὶ ἀδύναμιων, πῶς ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐδημιουργήθη τὸ παρόν μας, κατ' ἀνάγκην ὀφείλουσι νὰ προεικάζωσι τὴν ὄψιν τοῦ ἐγγυατοῦ ἡμῶν μέλλοντος ἂν ὄχι τοῦ πρωτοτέρου. Ἐνταῦθα τὸ ἔργον τοῦ ἐξεταστοῦ ἄχρη καὶ τραχὺ καθίσταται, ἔτι δὲ μᾶλλον τῶν εὐσυνειδήτως δημοσιογραφούντων, αἵτινες λαλοῦσι πάντοτε γεγωνίαι, ἕκαστος διὰ τῆς ἰδίας ἐφημερίδος καὶ οἱ ὅποιοι, ὅπως τὰ ἔργα τῶν τύχῃ ποιᾶς τινος ἐπικρατήσεως ἐν τῇ κρίσει τῶν ἀναγνωστῶν αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ ἐξετάζωσιν αὐστηρότερον τὰ πράγματα καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ν' ἀρῶνται τὰς κρίσεις καὶ τὰ συμπεράσματά των. Ἄν ὁ περιηγητὴς, π. χ. ἀναγράφῃ ἐν τῇ σημειωματαρίῳ του ὅτι τὸ δεῖνα ὠραῖον οἰκοδόμημα κατεσκευάσθη «ἐπὶ δημόριου . . .», ὁ τύπος ὀφείλει νὰ ὑπεδείξῃ τὴν πλάκα, ἐφ' ἧς αἱ λέξεις αὗται εἰσιν ἐγκεχαράγμεναι καὶ ν' ἀναγράφῃ τὸ μέγα δάνειον, ὅπερ χάριν τοῦ ἔργου συνωμολογήθη καὶ καταδείξῃ τὸ φοβερὸν ἔλλειμμα, ὅπερ χάνει ὀπισθεν τῆς πλακάς.

Ἦδη ὅμως, ὡς παρ' ἡμῖν ἔχουσι τὰ κοινὰ, ὅτε ἡ ἰδιοσυγκρασίᾳ τοῦ τύπου εἶνε κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἐγωιστικὴ καὶ ἰδιοτελής καὶ ὀλίγον συντρέχουσι αἱ περιστάσεις καὶ οἱ δυνάμενοι, τὸν κάλαμον τῶν ἀμερολήπτως συζητούντων, ἐν μόνον ὑποσχομέθα τὸ ἐνδιαφέρον, καὶ ἀποτεινόμεθα πρὸς τοὺς ποιοῦντας, μολονότι φοβοῦμεθα ὅτι ἡ φωνὴ μας θ' ἀπολεσθῇ ἐκ τῆς βοῆς καὶ τῆς ἐρεσχελείας μυρίων ἀντιθέτων φωνῶν.

Ἄν κυρίως ἀφορμαὶ ὑπηγόρευσαν ἡμῖν τὰς ἀνωτέρω γραμμάς, ἀναγινωσκόμενα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας ὡς ἀπλᾶ καὶ συνήθη γεγονότα, ἐνῶ ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῶν ἐτησίως κάμπτεται καὶ βιαίως προσεφλείται ἡ δικαστικὴ συνείδησις καὶ ἡ προοδος τῆς μαθητεύσεως νεότητος. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰσὶν αἱ δικαστικαὶ καὶ αἱ διδασκαλικαὶ μεταβολαί. Ἦν ὁ τύπος ἐδίδεν εἰς τὴν καθιερωθεῖσαν ταύτην τάσιν τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων, ὅσην ἢ λογικὴ καὶ τὸ ὀφειλόμενον ἐνδιαφέρον τοῖς προσδίδουσιν ἀξίαν, ἂν ἢ προσοχὴ τοῦ σώφρονος τύπου εἶχε πρὸ πολλοῦ ὡς σκοπὸν τὴν κανονικὴν διαρρυθμισίν των, θὰ κατεῖχτο ἐγκαίρως ἢ παράλογος φορὰ των καὶ

ὅταν τις ἤκουε ἀδιδασκαλικὰς καὶ δικαστικὰς μεταβολὰς, θὰ συνεκινεῖτο. Δὲν ἀπαιτεῖται μεγάλη προσπάθεια, ὅπως ἐνηοήσωσιν οἱ θέλοντες καὶ δυνάμενοι νὰ ἐνηοήσωσιν, ὅπως κακὸν συσσοδομεῖται ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς πυρετώδους, παννυχίου πολλάκις, ἐργασίας τῶν οἰκείων ὑπουργῶν, ὅπως κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου τεθῶσιν ἐκποδῶν οἱ εὐσυνειδήτοι εἰσαγγελεῖς καὶ διδασκαλοὶ, αἵ δὲν προστατεύει ἡ ἰσοβιότης, μεταποτισθῶσιν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἕτερον τῆς Ἑλλάδος οἱ μὴ δουλῶφρονες καὶ ἰσχυροὶ τὰ πολιτικὰ μέσα δικασταὶ, οἰκογενειάρχαι ἢ μὴ, ἀδιάφορον, μὴ ὑπηρετῶν ὅμως ἐκούσιου τοῦ Κόμματος καὶ διὰ τοῦτο ὑπηρετῶν ἀκούσιου τῆς βαναύσου ἰδιοτελείας αὐτοῦ.

Ἄν τις ἐπισκεφθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸ τῆς δημ. ἐκπαίδευσέως, τοῦτο μὲν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐκεῖνο δὲ ὀλίγον βραδύτερον, θ' ἀπορήσῃ, ἐὰν ἦε ζέλος ἢ ζένος τῶν πραγμάτων μας καὶ, ἐὰν ἔχη τὴν ὀχληρὰν ὑπομονὴν καὶ περιέργειαν νὰ ὠτακούσῃ τῶν τεκταινομένων ὀργῶν, ἀσφαλῶς δύναται νὰ προείη τὴν πορείαν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς δημοσίας παιδείας καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Αἱ συστατικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν κατὰ τόπους πολιτευομένων εἶνε τὸ σύνθημα ἐφόδιον τῶν θυλακίων τῶν διδασκαλικῶν καὶ δικαστικῶν ἐπισκεπτῶν τῶν ὑπουργείων τούτων, αἱ προμελετηθεῖσαι ὑποσχέσεις τὰ συνθεστέρα τῶν πιστικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ, ἂν ταῦτα δὲν ἀρκῶσι, καὶ ὄρκοι πολλάκις, ἀανδρὸν προέλευσιν προδίδοντες καὶ δῶρα, καὶ ὅτι ἄλλο μαρτυροῦσιν οἱ μεμνημένοι εἰς τὰ τῆς αἰσχρᾶς ταύτης συναλλαγῆς. Οὕτω κατορθοῦται ἡ ἐκτόπισις τοῦ τιμίου ὑπαλλήλου, τοῦ γνωρίζοντος κἀλλιον τὸν ὄρκον τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τὸν ὄρκον εἰς τὴν πατρίαν δι' ἑτέρου, δυναμένου τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας νὰ διαφθείρῃ, μετὰ τὴν ἰδίαν διαφορὰν, χρῆσιμον δὲ εἰς τὸ κόμμα, ὅπως χυδαίως καὶ στεροειῶς ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ ὑμνηταὶ τοῦ ἰδιοτελοῦς συμφέροντος. Κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον, δύναται ὁ ἐν εἰσαγγελικῇ π. χ. τοποθετημένος ἱεραρχία, νὰ ἐπαγγέλλεται τὸν παληκάραν ἐνώπιον πάντων, ἀρκεῖ ὅτι ἐνώπιον ἰσχυροῦ κομματάρχου γονυπετῶς ἐξελιπῆσθε συστατικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ἢ ὁ ἐν τῇ διδασκαλικῇ ὑπηρεσίᾳ, νὰ διακριθῇ τὸσον ἐπὶ κομματισμῶ, ὅστε οἱ ἄλλοι νὰ δέωνται αὐτοῦ, οὐχὶ οὗτος τῶν ἄλλων, νὰ ὑβρίζῃ καπηλικῶς καὶ ὡς σατράπης ν' ἀπειλῇ, ἐκεῖνο μὲν ἐκ χρόνιαις ἐξέως τοῦ ὑβρίζεσθαι ἀνενοχλήτως καὶ ὑβρίζειν ἀποιεῖς, τοῦτο δὲ ἐξ ἀνοχῆς καὶ ὑποθάψεως τοῦ κόμματος, αἰώνως τοῦ κόμματος. Αἱ δύο αὗται κοινωνικαὶ καὶ ὑπαλληλικαὶ εἰκόνες, εἰλημμένοι ἐκ πλείστων γνωστῶν αἵτινες δρῶσιν ἐν μέσῳ ἡμῶν, τὸ σύνολον τῆς τῆς αὐτῆς διοικήσεως, ὁ μεμαρτυρημένος πόνος τοῦ ἡμετέρου ἐκλογικῶν πληθυσμοῦ περὶ τὰ δημόσια συμφέροντα, ἐλπίζομεν ὅτι θ' ἀσκήσωσιν ἐπίδρασιν τινὰ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἡμ. συμπολιτῶν κατὰ τὴν προσοχὴ Κυριακῆν. Τοῦτο, ὡς πρὸς τὸν ὑποψήφιον τοῦ τοιοῦτου Καθεστώτος, καὶ ὡς πρὸς τὸν λαϊκὸν ὑποψήφιον τοῦ αὐτοῦ καθεστώτος, ἦτοι τὸν καλούμενον ἀρχηγὸν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ὅστις ἀναφανδὸν συνεννοεῖται διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ μετ' ἐκείνου, πρὸς σωτηρίαν

τῆς πατρίδος π. χ. ἢ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ δικαιολογίαν τῆς εἰκόνης, ἢν διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου ὑπηνίχθημεν. Ὡς εἶναι γνωστὸν καὶ πολὺ λάκις ἐπανελάβομεν, εἰς οὐδὲν ἀνήκομεν κόμμα, δὲν φρονοῦμεν ὅτι πᾶσα σωτηρία ἐκ τῆς παρούσης ἀντιπολιτεύσεως θὰ προέλθῃ, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Κοντογόρη καὶ τὸ ἐθνικὸν κῦρος, ὅπερ προσδίδει εἰς αὐτὸν ἡ Ἀντιπολιτευσίς, εἶνε ἀρκούντα διὰ τοὺς σώφρονας ἐχέγγυα προτιμήσεως τῆς ἀντιπολιτευτικῆς ἰδέας καὶ ὑπὲρ αὐτῆς θαρρούντως ἀναμένομεν τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς Κυριακῆς.

Τὰ τῆς Κρήτης.

Ἰδιαιτέρως διὰ τὴν πολὺδακρον Ἑλληνικὴν νῆσον, ἡ τυραννία κατέγεινε νὰ παρασκευάζῃ καὶ ἡ ἱστορία ν' ἀναγράφῃ δεινά. Βεπιστεύοτο γενικῶς ὅτι τὰ πολλὰ καὶ σοβαρὰ πρηνόμια, ἅτινα οἱ Κρητῆς ἐλάμβανον παρὰ τῆς Πύλης ἐκαστοτε ὡς ἀμοιβὴν πενιχρῶν τόσων χυθέντων αἱμάτων, θὰ ἐφυσάξοναυτοῦς ἐπὶ τινα ἔτη ἀκόμη, ἕως οὗ ἡ ἰδέα τῆς ἐνώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὠριμάσῃ ἐν τοῖς διπλωματικῶς κύκλοις, ἢ Ἑλλάς δυναθῇ νὰ τῇ παράσχῃ βοήθειαν χεῖρα καὶ ἡ Κρήτη δυναθῇ νὰ ὠφελθῇ ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ παρασκευασθῇ διὰ τὸν ἀποτελεσματικὸν ὑπὲρ ἐνώσεως ἀγῶνα. Ἦδη ὅμως, εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς ἀγνοοῦμεν — ἡ κομματικὴ διαπάλη ἐν τῇ Κρητικῇ βουλῇ ἤγαγε τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀπροχώρητον καὶ ματαίως αἱ εἰλικρινεῖς συμβουλαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ μέρους τοῦ ἀλλοδαποῦ τύπου καὶ ἡ συναυλία τῶν εὐρωπαϊῶν προξένων προσπαθοῦσι νὰ κατασιγάσωσι τὴν ἔξαψιν τῶν ἐν Μπουτσουναρίοις ἀρχηγῶν. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι ἐν τῷ κινήματι τῆς Μειοψηφίας ὑποκρύπτεται ἡ ὄψις ἀγνώστου δακτύλου, εἶνε ὅμως βέβαιον καὶ πάντες μαρτυροῦσιν ὅτι τὰ Κρητικὰ πράγματα δὲν ἀφίκοιτο ἔτι εἰς τὸ δέύτερον βῆμα των. Τὰ τῆδε κακέισα καιόμενα ἀρχεῖα, ἡ ἐμμονὴ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ κινήματος εἰς ἐπαναστατικὴν στάσιν, αἱ διαπραττόμεναι δολοφονίαι, αἱ μελετώμεναι σφαγαί, ἡ σώρευσις τῶν τουρκικῶν ταγματῶν εἰς τὴν Νῆσον, καὶ τὸ πάντων σπουδαιότερον, ἡ ἐνωσις τῶν κομμάτων τῆς Κρητικῆς βουλῆς, κακῶς παρορῶνται ὑπὸ τῶν αἰώνως αἰσιοδόξων, ἐνῶ πάρευσιν ὡς ἐνδείξεις γενικῆς ἐπαναστάσεως.

Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις χαράσσομεν ἰδίᾳ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα Κρητῆς ἀπευθυνόμενοι, οἵτινες πεπεισμέθα ὅτι μόλις ὡς ἡ ἐπαναστάσις προσλάβῃ γενικὸν χαρακτῆρα, θὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ, εἴθε ἡ μοῖρα τῆς πατρίδος τῶν ζητεῖ καὶ ἕτερα θύματα πρὸς ἐξίλασμον. Ἄς γείνη τὸ θέλημα τῆς Προνοίας, ἥτις τόσον σκληρῶς δοκιμάζει τοὺς ἀναξιοπαθούντας ἀδελφοὺς. Ὅπως δὴποτε ὅμως καὶ ἂν περιέλθωσι τὰ πράγματα, ἢ ἱστορία διὰ τὴν Κρήτην ἐπιφυλάσσει καὶ πάλιν σελίδας ἐξόχων ἀνδραγαθημάτων, πειθούσας τὸν κόσμον ὅτι ἡ τυραννία δὲν ἀλλοιοῖ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἑλλήνος καὶ ἡ διπλωματία πτοεῖ ἀλλὰ δὲν δαμάζει τὰς φιλοπολέμους τάσεις αὐτοῦ.

Τὰ φλυαρούμενα περὶ Ἀγγλικῆς προστασίας, ἢν δῆθεν ἐκζητοῦσιν οἱ Κρητῆς, εἶνε αὐτόχρημα μῦθος ἐκ συμφέροντος ἐπινοηθείς. Οἱ Κρητῆς

Ήσαν και έσονται πάντοτε τὸ φιλογενέστερον στοιχείον τῶν Ἑλληνικῶν νήσων. Ἀπέκειται ἡδὴ εἰς τὴν μεμαρτυρημένην καὶ ἀπὸ τοῦς πρώην ἀγωνίας τῆς Κρήτης φιλοπατρίδα φιλοξενίαν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, νὰ δεχθῶσιν ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν τὰς ἐν θίᾳ καὶ ὄδωμοις συγαθευόμενας οἰκογενείας ἐκ τῆς πολυπαθοῦς νήσου, ἧτις, ἴσως, καθ' ἣν ὄραν ἀναγινώσκονται αἱ γραμμαὶ αὐταί, ἔχει τέλευσιν παραδοθῆ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πολεμικοῦ πυρός.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐκ καρπῶς τῶν σταριδαμπέλων κατέστη πλέον ἄριστος ἄριστος ἀγοραστὴς εἰς τινὰ μέρη ὁ τρυγητὸς καὶ τὴν προσεχὴ ἐβδομάδα γενικεύεται.

— Καὶ ἄλλοτε ἠναγκάσθημεν νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὴν ἐταιρίαν τοῦ σιδηροδρόμου τὴν ἄστοπον συμπεριφορὰν ἐνίων ἐκ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, καὶ νῦν παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἀξίωσις των, νὰ συσσωρευθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς βαγονίου τοὺς ἐπιβάτας, ἐνῶ ἕτερα βαγόνια πρόκειται ν' ἀναχωρήσουν κενὰ, καὶ ἄλογος εἶνε καὶ ἀδικιωτάτη. Προχθὲς ὁ ὑπάλληλος τοῦ σιδηροδρόμου Π. Π. δὲν ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ἐπιβάτας νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς κενοῦ βαγονίου, ἀξίων νὰ στριμωχθῶσιν ὅλοι, δίκην σαροδελῶν, ἐντὸς ἐνὸς βαγονίου, ἐξ οὗ μικροῦ δειν ἐπῆλθε βῆξις. Τοιαῦτα ἤκιστα τιμητικὰ διὰ μεγάλας καὶ κοινωφελῆς ἐταιρίας ἄτοπα, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐλεειθῶσιν.

— Ἡ θλιβερά εἰδήσις, ἧτις τηλεγραφικῶς μεταδοθεῖσα τὴν π. ἐβδομάδα ἐνταῦθα, περὶ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ ἀτυχοῦς νέου συμπολίτου μας Νικολάου Γιαννοπούλου, στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, καὶ ἧτις ἐπληξεν ἀστόργως τὸν πενθερὸν του, ἀξιώσιμον συμπολίτην μας κ. Γεώργ. Γκολφινόπουλον, δικηγόρον, ἦτο δυστυχῶς, ἀληθὴς. Ἀναχωρήσας εἰς Ἀθήνας διὰ τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας ὁ κ. Γκολφινόπουλος, εὔρε νεκρὸν τὸν ἀτυχῆ γαμβρὸν του καὶ ὀλοφυρομένην τὴν ἀξιώσιμον σύζυγον αὐτοῦ. Καὶ ἐνταῦθα μετὰ λύπης ἠκουσθῆ ὁ θάνατος αὐτοῦ καὶ πολλὰ συλλυπητήρια ἀπήλυθον τῆ τε πενθούσῃ οἰκογενείᾳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ μακαρίτου, οἵτινες οὐδὲ τῆς μόνης ἐν τοιαύταις περιστάσεσι παρηγορίας ἔτυχον, ἦτοι τοῦ τελευταίου βλέμματος τοῦ φιλάτου αὐτοῦ ἀδελφοῦ. Ὁ ἀφορολογούμενος ἐνόηεν τὰ συλλυπητήρια τοῦ μετὰ τὸν πολλῶν ἀπευθυνθέντων τῆ ἀξιώσιμῃ πενθούσῃ οἰκογενείᾳ.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ συναδέλφῳ «Βῆμα» τοῦ Πύργου. «Ὁ κ. Οἰκονόμου. Τὴν π. Δευτέρα ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Οἰκονόμου, ὑποψήφιος διὰ τὴν προσεχὴ Βουλευτικὴν ἐκλογὴν, διέτριβεν ἀπὸ τῆς π. ἡμέρας ἐνταῦθα, ἐν τινὶ ξενοδοχείῳ. Πάραυτα τὸν ἐπεσκέψθησάν τινες τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες ἐνὶ στόματι παρέστησαν αὐτῷ τὸ ἄστοπον τῆς πολιτείας αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς τινὰ τῶν ἐπισκεπτῶν του, προειπὴντα αὐτῷ δυσάρεστα ἀποτελέσματα ἐν Ἡλείᾳ, ὁ κ. Οἰκονόμου ἀπεκρίθη δὲν ἔχω ἀνάγκη ἔχω τὰ Καλάβρυτα καὶ τὰς Πάτρας. Καὶ ἐκείθεν δὲν ἔχετε ἀκριβεῖς πληροφορίες, φαίνεται, ὑπέλαβεν ὁ ἐπισκέπτης.!!»

— Τὸ π. Σάββατον ἐν Ἀθήναις ὁ ἀδελφὸς τοῦ βουλευτοῦ Ἀρκαδίας κ. Παλαμίδου, Πέτρος, ὑπάλληλος ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπετέθη ἀνάνδρως κατὰ τοῦ συναδέλφου κ. Ἰω. Σακελλαριάδου, διευθυντοῦ τῆς «Χώρας» καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν δι' ὀξῶδους ῥάβδου ἐκτύπησεν αὐτὸν κατὰ τὴν κεφαλὴν. Ἀφορμὴ τῆς χαμαιτύπου ταύτης προσβολῆς ὑπῆρξεν ἡ δημοσίευσις ἀνταποκρίσεως τινος ἐντεῦθεν πρὸς τὴν «Χώραν»: ἧς τὸ περιεχόμενον ἠδύνατο μόνον νὰ ἐρμηνευθῆ ὅτι καὶ ἐνταῦθα γνωστὸς τυγχάνει ὁ κ. Ἡλ. Παλαμίδης. Καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν συναδέλφων ἐνοῦμεν τὴν παρακλησίαν μας πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, πρὸς «αἰετὴν καὶ ἀσπίτην» τιμώρησιν τοῦ ἀναίδῶς ἐξυβριστῆτος τὸν τύπον ἐν τῷ προσώπῳ εὐθαρσοῦς ἐργάτου αὐτοῦ. Ἄν ἐκ. Σακελλαριάδης χειρίζεται κάλαμον θαρραλέον, ἱσχυρὸν ἢ ἀπρεπῆ, ἢ ὄχι, τοῦτο ἐνδιαφέρει τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ καὶ τὸν ποινικὸν νόμον, προειδεδόστις τυτρώπον

τῆς ἐπαναγωγῆς τῶν ἀσέμως δημοσιογραφούντων εἰς τὰ κοινωτικά πρόποντα. Τὸ νὰ μὴ ζητηται ὁμοῦ τοῦ νόμου ἢ προστασίας ἐκ μέρους τῶν ἐξυβρισμένων κατὰ τῶν ὑβριστῶν, τοῦτο ἐξηγεῖται ὡς ἐπίγνωσις τῆς ἐλάσσονος θέσεως τῶν πρώτων ἀπέναντι τῶν νόμων καὶ τῆς κοινωνίας καὶ ἡ τραμπούκος διαθέσις τινῶν ἀρχαίων, ἐτέρων ἀρχαίων τὰς διαθέσεις ὑπερτερούντων, ἐκδηλοῦται τόσον σκανδαλωδῶς ἐν μέσῃ μητροπόλει καὶ τόσον ἀνάνδρως ἐξωτερικεύεται. Πρέπει, ἐν τέλει, οἱ δημοσιογράφοι νὰ γνωρίζωσιν, ἂν ὁ νόμος καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς κοινωνικῆς ἠθικῆς εἰσὶν ἀσθενῆ ἐπὶ διαθαρραλέας ἐνασκήσεως τῶν καθηκόντων των, ἢ σύμμαχος ἀπαραίτητος αὐτῶν πρέπει νὰ εἶνε τὸ πολύκροτον καὶ δὴ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου καὶ ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ.

— Τὸ π. Σάββατον ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Μανωλάδος καὶ Ἀγαθίας, ὡς τελευταίου ἐκλογικοῦ σταθμοῦ, ὁ ἀξιώσιμος κ. Ἄριστ. Οἰκονόμος, ὑποψήφιος βουλευτῆς τοῦ ἡμ. νομοῦ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς. Ὡς ἐπληροφόρηθημεν, ὑπεδέχθησαν αὐτὸν τινες φίλοι τῶν ἀρχῶν του, οἱ αὐτοὶ τὸν ἐπισκέπτονται καὶ αὐτοὶ φροντίζουσι πρὸς αὐξήσιν, ὁσονένεστι, τῆς καὶ παρ' αὐτοῖς ζωηρᾶς, ὡς φαίνεται, δημοτικότητός του. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὁ κ. Οἰκονόμος ἄκρως μετεμεπλήθη, πεισθεὶς ἐξ ἐπιπολαίων καὶ μὴ σταθμισάντων τὰ ἐκλογικὰ μας πράγματα εἰσηγητῶν, ἐν οἷς καὶ τινες ἴδιον ἐν τῇ ὑποψηφιότητι ταύτῃ συμμέρον διαβλέποντες, νὰ κατέλην εἰς ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ἀρχὴ εἶναι ἀδικος καὶ παράτολμος καταφαίνεται, τὸ δὲ τέλος μ. α. ὑ. ρ. ν. Γνωρίζοντες ἐκ τοῦ σύγγγυς τὴν οὐ σμικρὰν ἀξίαν τοῦ κ. Οἰκονόμου, λυπούμεθα βλέποντες αὐτὸν ὡς ἀγνωστον ἐν τῇ ἡμ. πόλει, ἧτις ἄλλοτε τόσον ἐνθουσιωδῶς τὸν ἐξένισεν. Ἡ πόλις δὲν πταίει, ἀλλ' οἱ φίλοι του καὶ δέον ἦδη νὰ φέρῃ ἡ κάλπῃ του τὸ θάρος τοῦ πολιτικοῦ τούτου λάθους, ὅπως πάντες πεισθῶσιν ὅτι ὁ λαὸς εἶνε νοήμων καὶ τοιαύτας ἰδεῶδεις ἐκδρομὰς πρὸς τὸ Βυζάντιον καταχωρίζει ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τῆς ἐκτιμησεώς του. Γενικῆ ὑπάρχει πεποίθησις, ἢν θὰ κυρώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μεθαύριον, ὅτι ἂν ὁ κ. Οἰκονόμος ὑπεχώρῃ ἤδη, θὰ ἐκέρδιζε πολὺ εἰς τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, διότι, ἐπὶ τέλους, οὐδὲν ἕτερον ἐπαγγέλλεται, εἰμὴ ἀντίταξιν κρατερὰν κατὰ τῆς Κυβερνητικῆς πορείας. Ἄν αἱ δυνάμεις τοῦ ἡνωμένου μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἧτις τὸ γινῶσκον, ἐκπροσωπεύει τοὺς πόθους τῶν ἐκλογέων τοῦ νομοῦ μας, δὲν φρονεῖ ὅτι καὶ εὐπρόσδεκτος θὰ ἐγένετο παρ' ἡμῶν καὶ θ' ἀντήλλαξε τὰς σκέψεις του μετὰ τῶν σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν πολιτῶν καὶ πολιτικῶν νοσημόνων; Τὸν βεβαιούμεν ὅτι δὲν εἶνε πάντες προδοταὶ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἀδύνατον — εὐτυχῶς — πραγματοποιήσιν τῶν ρεξλαμῶν τινῶν ἐκ τῶν φίλων του, οἵτινες τὴν ἀκρατον καὶ αὐλον, δυνάμεθα εἰπεῖν, πολιτικὴν του ὑπόληψιν ἐκμεταλλεῦόμενοι ἀπὸ σαλονίου πολιτικοῦ εἰς ἕτερον, καταρρίπτουσιν εἰς τὸν βόρβορον, ἔβρονθῶντες τὸ φρόνημα τῶν πολλῶν, ὅπερ ἦ δὴ ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκπύχθη, φρονούμεν ὅτι εὐκαταῖον θὰ ἦτο νὰ συνηθάνετο πλέον ὁ κ. Οἰκονόμος πρὸς τὸ ἀληθὲς πολιτικὸν του συμφέρον ὑπάρχει καὶ συμφώνως πρὸς τοῦτο καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συμπερόντων τῆς πατρίδος, ἧτις ὑπὲρ πῶτε πάσχει, νὰ ὑπεχώρῃ τέλευσιν, προχωρῶν αὐτῷ κατὰ πολὺ καὶ ἐδραίας τὰς πολιτικὰς του ἀρχὰς καθιστῶν ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἐκλογέων τοῦ νομοῦ μας. Πρὸ τούτου ὁμοῦ, σπεύδομεν νὰ δηλώσωμεν αὐτῷ ὅτι, μὴ ἀνήκοντες κατ' ἀρχὴν οὐδέποτε εἰς πολιτικὸν τι κόμμα, δὲν εἰμεθα οἱ ἀρμόδιοι εἰς τὴν λεπτομέρησιν τῶν πολιτικῶν λεγομένων ὑπολογισμῶν καὶ διαδόσεων, καθ' ἃς ρητῶς ὑποσχεθεὶς ἀποχθὴν τῷ κ. Πάλλῃ, δὲν θὰ ἔχη θέσιν ἐν ἀντιπολιτευτικῷ συνδυασμῷ ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Ἀττικοβοιωτίᾳ εἰς προσεχεῖς ἐκλογὰς. Τοῦτο δὲ ἀπλῶς ἀναγράφομεν, ὅπως ἐξωτερικεύσωμεν τὸν διὰ τὴν πολιτικὴν θέσιν τοῦ κ. Οἰκονόμου εἰλικρινῆ πόνον μας, ὅστις εἶνε μείζων καὶ εἰλικρινέστερος τῶν ἐξ ἐπαγγέλμα-

τος θυμαστων αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ βεβαιώσει μας δὲ ταύτῃ, ἀξιούμεν παρὰ τοῦ κ. Οἰκονόμου νὰ δηλώσῃ σαφῶς καὶ ἄνευ ὑστεροβουλίας, ἂν ελαϊκὸν κόμμα «σημαίνῃ δημοκρατικόν», ὅπως διεδόθη ἐσχάτως, διότι πάντως πρέπει νὰ σημαίνῃ κατὰ τι αὐτὸ τὸ λαϊκὸν κόμμα, ἀφοῦ ὁ κ. Οἰκονόμος, ἀνθρώπος νοσημόστατος, πατριώτης δὲ καὶ ἐπιστήμων ἐξοχος, εἶνε ἀρχηγὸς αὐτοῦ. Ἄν εἰς τὸ φύλλον μας, ὅπερ, ἦδη τοῦλάχιστον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ μέρους τῶν ἐκλογέων καὶ τῶν τσσαζῶν ἐπαρχιῶν, ἀπαντήσῃ ὅτι λαϊκὸν κόμμα δὲν δηλοῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ «δημοκρατικόν» καὶ ὅτι λαϊκὸν νοεῖ τὸ σύνολον τῶν ἐκλογέων ἀδιαιρέτως καὶ ἀδιακρίτως ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν καὶ ἀνυποθήτων καὶ πλουσιῶν, τῷ ὑποσχόμεθα εἰλικρινῆ ὑποστήριξιν.

— Ἐν στενωτάτῳ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἔτελέσθησαν τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς οἱ γάμοι τοῦ ἐνταῦθα ἐμπόρου κ. Γεωργίου Θεοδωροπούλου μετὰ τῆς ἀρίστης δεσποινίδος κ. Βασιλικῆς Α. Μαραγκοπούλου, ἀδελφῆς τοῦ κ. Κωνσταντίνου Μαραγκοπούλου, ἐκ τῶν καλλίστων διδασκῶν τοῦ Δικαίου.

— Φοβερά. Κῦων κατέφαγε τὴν ἐβδομάδα ἐν Μεγάρῳ τὴν κεφαλὴν τοῦ κοιμωμένου τέκνου χωρικοῦ τινος Ζαχαριά, καλουμένου. Σπανίως μητρικὴ ἀπρονοησία ἐτιμωρήθη σκληρότερον.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Κοσμά τοῦ Λεωνιδίου ὁ Ἄργυριος Μπουζάνης ἐφόρευσε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διαμαντῆν, ὡς κακοποιήσαντα τὴν μητέρα των, ἦν ὁ φονεὺς ἄκρως ἡγάπα.

— Ἀποθανὼν ἐκ νόσου δξείας, ἐκηδεύθη τὴν π. Κυριακὴν πλείστων, παρακολουθούντων ἐν καταδήλῳ πένθει, ὁ Ἰωάννης Οἰκονομόπουλος, πρὸ χρόνων νομαρχιακὸς ὑπάλληλος καὶ τὴν ἀρίστην, ὡς τοιοῦτος, καταλιπὼν μνήμην εἰς τὸ πλῆθος τῶν μετὰ τῆς νομαρχίας συναλασσομένων καὶ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, διὰ τὴν ἰκανότητά του, τὴν ἀοκνον ἐργασίαν, ἣν κατέβαλε πάντοτε κατὰ τὸ γλυκὺ καὶ ἐντιμὸν τοῦ χαρακτῆρος του. Ὁλοφυρομένη ἡ ἀπανθρώπως διὰ τοῦ θανάτου του δυνιμαζομένη οἰκογενεία του, ἧς ἦτο πολῦτιμον στήριγμα, παρεδόθη εἰς δικαίαν καὶ ἀπέλπιδα θλίψιν, καθ' ἧς μάταια ἀποβάνουσιν αἱ παρηγορητικαὶ προσπάθειαι πολυπληθοῦς ἐγκρίτου κοινωνίας καὶ μόνῃ ἡ θεθεῖον παρηγορία δύναται νὰ κλείσῃ τὴν βαθέως ἀνοιγείσαν πληγὴν. Ἡ ὄραλα μορφή τοῦ ἀτυχοῦς Ἰωάννου καὶ οἱ γλυκύτατοι τρόποι του, εἰς ἡλικίαν μήπω εἰκοσιοκταετῆ, καθιστῶσι τὴν εἰκόνα τοῦ θανάτου του ἀλγεινὴν καὶ οὐχὶ ἀπὸ τὰ συνήθη κοινωτικά δράματα, ὧν ἡ ἐντύπωσις εἶναι κοινὴ καὶ ἐφήμερος.

— Ὁ κ. Στεφανόπουλος, πρώην ἐπιστάτης τοῦ ταχυδρομείου Πατρῶν, διωρίσθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Ταχυδρομεῖον. Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἐνοήσῃ ἡ ὑπηρεσία ὅτι ἐπιπολαίως τὸν ἀπέλυσε τῆς ὑπηρεσίας, ἐνθα παιδίδεον μοχλοῦν ἐδικαιοῦτο νὰ τύχῃ ἀλλοίως ἰκανοποιήσεως.

— Ἐν στενωτάτῳ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων εὐχομένων ὀλοψύχως τὴν εὐδαιμονίαν, ἐτελέσθησαν τὴν π. Κυριακὴν ἐν Ζακύνθῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικ. Κορομάντζου μετὰ τῆς πολλὰ τὰ προσόντα ἐκ φύσεως καὶ ἀνατροφῆς φερούσης δεσποινίδος κ. Μαρίας Δημητρακοπούλου, θυγατρὸς τοῦ ἐν Ζακύνθῳ τραπεζικοῦ ὑπαλλήλου ἀξιώσιμου κ. Δημητρακοπούλου. Τοῖς εὐχόμεθα πᾶν ἐφετὸν.

— Τὴν 27 ὑπερμεσοῦντος μηνὸς τοῦ ἀγ. Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος, ὁ κ. Παντολέων Παλαμᾶς δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὡς διαμένων ἐν τῇ ἐξοχῇ.

— Τὴν χθὲς Πέμπτην 20 τρεχ. μηνὸς ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθῶναις οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἀρτίως ἐκ Γαλλίας ἐπανακάμψαντος ἐνθα εἶχε μεταβῆ πρὸς τελειοποίησιν τῶν στρατιωτικῶν του σπουδῶν, εὐπαιδευτοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἰππικοῦ κ. Παναγ. Βύθ. Σπυράκη, μετὰ τῆς εὐ ἡγήμενης ὡραίας καὶ πολυφέρου δεσποινίδος Ὀλγας Γ. Φραντζίδου. Συχαίροντες αὐτοῖς ὡς καὶ τῷ ἀξιώσιμῳ κ. Βύθυμῳ Σπυράκῃ εὐχόμεθα ταχεῖαν γέψιν. Α. Π.

— Λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ὁσημέραις ἐπιτι-

πεινομένης διαδόσεως ενταύθη του «Παιδικού Περι-
οδικού», συνιστώμεν αυτό ενθέρμως εις του: κ. κ.
γονείς και κηδεμόνας. Παρατηρούμεν δὲ ὅτι, δι-
τὰ διὰ νεανίας και ἀνδρας περιοδικὰ παρέχουσι τὸ
ἐπαφελὲς ἐν τῷ τερπνῷ, ἐν τοῖς παιδικοῖς τοιοῦ-
τοις δέον νὰ συμβαίη τὸ ἀντίστροφον, ἥτοι ἐν
τῇ ὠφελείᾳ νὰ περιέχεται ἡ τέφρις, μεγίστη δὲ
περὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν νὰ καταβάλλεται προ-
σοχή, διότι ἕκαστον διήγημα ἢ ἄρθρον αὐτῶν, ἀ-
φίνει καὶ τι εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδῶν. Εἰς
τὴν σύνταξιν τοῦ Παιδικοῦ Περιοδικοῦ εὐρίσκου-
μεν εὐσυνείδητον προσοχὴν οὐ τυχαίαν, ποικιλίαν δὲ ὕλης
κατεϊκόων ὠφελούσων και τέρπουσων ἅμα.

— Τὴν νύκτα τῆς 17 τρ. πλησίον τῶν Λε-
χαινῶν, Ἐβραῖος τις ἐργάτης τοῦ σιδηροδρόμου
κτύοκτόνησε πεσὼν ἐπὶ τῶν ἐλασμάτων τῆς ἀμα-
ξοστοιχίας, ἥτις διελεύθη ἐπὶ τοῦ σώματός του,
τοῦ ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν.

— Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ δημάρχου Μυρτου-
νίων, ἐν Λεχαινοῖς οἱ διαβόητοι φυγόδικοι Ἰω.
Καραβούλας και Μ. Μαρῶπουλος, συνεπλάκησαν
μετὰ τοῦ αὐτοῦ σταθμεύοντος στρατ. ἀποσπά-
σματος, ἐξ ἧς συμπλοκῆς ἐπληρώθη ἐπικινδύνως
μόνον ὁ πρότος, ὅστις και συνελήφθη.

— Συνελήφθη τὴν νύκτα τῆς 14ης π. μ. ὁ
ἐγκαταλιπὼν τὰ ὑποδήματά του εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ κ. Πικραμμένου κατὰ τὴν κλοπὴν περὶ ἧς
ἐγγράφῳ ἤδη ὀνομάζεται δὲ Γ. Σγούρδας και
ἀπεστάλη διὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς Τύρναβον.
Ἐυχαριστῶς ἀγγέλομεν ὅτι δὲν εἶνε ἀστυνομ.
κλητῆρ.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὅπως ἐντελέσῃ πλοῦ-
σιον πρόγραμμα παραστάσεων ὁ θιασάρχης κ. Μιχ.
Ἀρνωτάκης μετὰ θιάσου καλλίστα συγκεκρο-
τιμένου, ὡς ἐπληροφόρηθημεν. Ὁ κ. Ἀρνωτάκης
δικαίως ἀνταγαπᾶται ὑπὸ τῆς κοινῆς μας, ἣν
ἰδιαίτερος ἀγαπᾷ και δὲν ἔχομεν λόγους νὰ
διαψεύσωμεν τὴν πεποίθησίν του, ὅτι καθ' ἑσπέ-
ραν ἐν τῷ ὠραίῳ θεάτρῳ τοῦ κ. Θεμελῆ
θὰ τέρπῃ αὐτὴν διὰ τῶν καλλίστων ἔργων τοῦ δρα-
ματολόγου του και τῶν συνοδευομένων ἄσματος
κωμῳδιῶν του, ἱκανοποιούμενος και ἐκτιμώμενος
παρ' αὐτῆς.

— Δύοις νέος ἀπέστειλεν εἰς τὸ γραφεῖόν
μας δύο κωμικά παίγνια, ὧν τὸ ἐν εἰς καλλι-
στους στίχους, ἐπιγραφόμενον «Ἢ ἀνέλιξις τοῦ
δημοσιογραφικοῦ καλάμου ἐκ τοῦ σαρώθρου». Λε-
πτομερῆς ἀφήγησις τοῦ θίου ἐνὸς δημοσιο-
γράφου κ λ π κ λ π.» Τὸ ἕτερον τῶν ὠραίων
τούτων φιλολογικῶν ἔργων ἴσως δημοσιεύσωμεν
ἐν προσεχῇ φύλλῳ. Ἰδίως τὸ κεφάλαιον, δι' οὗ
ὁ συγγραφεὺς παρωδεῖ τὴν θεωρίαν τοῦ δάρεθιν και
ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ μύστακες τοῦ σαρώθρου ἔγει-
ναν μύστακες τοῦ δημοσιογράφου, μολοντί μαρ-
τυρεῖ τ ρ α γ ἔ λ α φ ο ν ἰδεῶν, εἶνε τὸ ὠραιό-
τερον.

Πινακίς.

Κάποιος, εἰς ἀκατανόητον ἐμπάθειαν διατελῶν
κατὰ τοῦ ἤδη προσωρινῶς συντάσσοντος τὸν φο-
ρολογούμενον, εὖρε πρόθυμον ὀργανέτο τῶν ὑ-
βριστικῶν του διαθέσεων τὸν ἐκδότην τῆς Πελο-
ποννήσου, και μολοντί ὀπισθεν φάροϋ, δια-
φανοῦ σώματος κρυπτόμενος, πρέπει νὰ ἦνε ὁ-
ρατὸς, ἐντοῦτοις δὲν διακρίνεται εἶτι, ἴσως διότι
ὁ φάρος εἶνε ἐσθεσμένος, ἢ κατ' εὐφημισμὸν κα-
λεῖται οὕτω, ἢ διότι εἶνε τὸσον μικρός, ὅσον και
ὁ νοῦς και ἡ περὶ τιμῆς ἰδέα του, και εἰς μάτην
ζητεῖ νὰ φαίνεται μειζῶν ἑαυτοῦ, ὀπισθεν τῶν
φακῶν τοῦ φάρου τοξέων. Μολοντί δὲν ἀνελά-
θουμεν νὰ καταστήσωμεν τὴν «Πελοπόννησον»
γνωστὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, σὺδὲ νομιζο-
μεν ἀξιοπρεπὲς νὰ προσέξωμεν εἰς τοὺς διὰ τῶν
ὑβρεῶν ζητούντας ν' ἀναδειχθῶσιν, ἀπαντῶμεν
δι' ὀλλῶν λέξεων εἰς αὐτὸν, χάριν τῶν μὴ γνω-
ρίζοντων ἴσως τὸν ὑβρίζοντα και τὴν ἰδιοσυγκρα-
σίαν τοῦ ὑβριζομένου, ὅστις ἔχει τὴν ἀπλότητα
νὰ φρονῇ ἥσασιν ἑαυτῷ τὸ συζητεῖν μετὰ τῶν προ-
εξοφλητῶν τὰ στοιχεῖα παντὸς δεσμοῦ μετὰ
τῆς σοβαρότητος και τῆς κοινωνικῆς εὐπρεπείας,
ἀντὶ ἀσεβείας διακρίσεως ἐν ταῖς ἐκλογαῖς και
ταῖς παραλογισμοῖς. Ἄν ὁ ἐκδότης τῆς «Πελο-

ποννήσου» εἶχε φιλίαν, ἔστω και Πλατωνικὴν, μετὰ
τῆς δημοσιογραφικῆς ἀνατροφῆς, δὲν θ' ἀνεδη-
μοσίευσεν ὅσα ἀνωπογράφως τῷ ἐνεπιστεῦ-
θημεν, ὅτε μᾶς ἐπολιόρκει νὰ τῷ δώσωμεν ὕλην
διὰ τὴν ἐφημερίδα του και, ἐπὶ τοῦ προκειμένου,
ὑπὲρ τοῦ κ. Οἰκονόμου, τοῦ ὀποίου, καθὼς μᾶς
ἔλεγεν, ἤθελε νὰ ἔχη τὴν φιλίαν. Τὸ σφάλμα
μας εἶνε ὅτι ἐγράψαμεν κατὰ παραγγελίαν ὅπως
τὸν ξεφορτωθῶμεν και τῷ παρεδώσαμεν ὕλην ἄεϋ
ὑπογραφῆς, ὅπερ ἐξήγει τὸ κατὰ παράκλησιν και
λογαριασμὸν ἕτερον. Ὅπως δὲ ὄμως, ἡμεῖς
δὲν ἀποτεινόμεθα πρὸς αὐτὸν, διότι οὔτε τὸν
κρίνομεν ἄξιον τῆς τιμῆς δημοσιογραφικῶν συζη-
τήσεων, οὔτε εἶνε ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν τὸ
ἐξεζήτησε. Τῷ ἐπιτρέπομεν νὰ γράφῃ ὅ,τι θέλει,
ὅ,τι εἶνε ἄξιον ἑαυτοῦ τὸ πολὺ πολὺ, θὰ ἐξακο-
λουθῶμεν ἀποσπῶντες τεμάχιά τινα ἐκ τοῦ
«Βιβλίου τῆς Πείρας» χάριν αὐτοῦ, ἢ θὰ τῷ συ-
στήσωμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ «Ὁδηγοῦ τῆς συμ-
περιφορᾶς.» Οὐδέποτε θὰ τῷ ἀπαντήσωμεν, ἀρ-
κεῖ νὰ γράφῃ αὐτὸς ἂν γράψῃ ἕτερος, ὡς πράξη
τοῦτο θαρραλεῶς και ἐνοπογράφως, ὅπως, ἂν δὲν
ἦνε και οὗτος φάρος τις, τῷ ἀπαντήσωμεν ἀρμο-
διώτερον και τυχεύτερον. Καὶ μετὰ τὰς λέξεις ταύ-
τας, ἐξοφλοῦμεν πάντα και διὰ τελευταίαν φο-
ρὰν μετ' αὐτοῦ λησμον, διότι δὲν ἔχομεν ἐπὶ τέ-
λους και ἡμεῖς ἐκδότην φιλόδοξον ν' ἀντιπαρατα-
χθῆ εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ ἀγῶνα.

Εἶνε ἀλήθης ὅτι τὰς διαβολὰς πρέπει νὰ φοβῆ-
ται τις ἀκᾶν ψευδεῖς ὄσιν». Εἰς τοῦτο στηριχθεὶς,
φαίνεται, ὁ ἐκδότης τῆς «Πελοποννήσου», ἀπε-
ξεδέχετο δι' ἡμᾶς, χαράσσων τὰς ὑβριστικὰς του
λέξεις τοὺς μυκτηρισμοὺς τῶν ἀργῶν, τῶν ἐπιπο-
λαίων και τῶν ὀμοίων του. Ἄλλ' εἶνε ἐπίσης ἀ-
λήθης, ὅτι, ἂν τὸ Σύνταγμα ἔδωκε και εἰς τὸν
κ. Βασιλεῖάν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκδίδειν ἐφημε-
ρίδα, ἀποβλέπων εἰς τὸ μόνον του προσόν, τὸ τοῦ
πολίτου Ἑλληνοῦ, τὸ Σύνταγμα αὐτὸ ἐθεώρησεν
ἄνδρα τὸ φρόνημα τὸν Ἑλλ. λαὸν και ἐφρόνησε
μετὰ τῆς λογικῆς, ὅτι αἱ δημοσιεύμεναι ἄδικοι
και παράλογοι λοιδορίαι ἀντανανκλώσιν ἐπὶ τῶν ἀ-
ξίων αὐτῶν συγγραφεῶν των. Ἀφοῦ ἀνέθεσεν εἰς
τὴν νομοσύνην αὐτοῦ τὴν τύχην τῆς πατρίδος,
κατὰ μείζονα λόγον ἔπραξε τοῦτο διὰ τὴν τύχην
τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀτόμων. Ταῦτα διὰ πρώτην
και τελευταίαν φορὰν.

Ὁ δῆμος και ἡ ἐταιρία Φόγγελ και Σ.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἠγέρθη δικαστικὸς
ἀγὼν μετὰξὺ τοῦ ἡμετέρου δήμου και τῆς ἐται-
ρίας «Φόγγελ και Σα», ἥτις, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ
πολλὰ εἶτη εἶχεν ἀναλάβει και ἐξετέλει ἐργολαβι-
κῶς τὸν δι' ἀερίου φωτισμὸν τῆς ἡμ. πόλεως, τῆς
ἐταιρίας ζητούσης δικαστικῶς παρὰ τοῦ δήμου τὴν
πληρωμὴν δραχ. 64,070 ὑπόλοιπον ὀφειλομένων
ποσῶν, λόγῳ προκαταβολῶν, τόκου τούτων, ἀ-
ξίας φωτισμοῦ, κλπ.

Ἡ λεπτομερὴς γνῶσις τῶν τῆς δίκης ταύτης
ἐνδιαφέρει τοὺς ἡμ. συμπολίτας, καθὼς δὲν πι-
στεύομεν νὰ ἦνε και οὗτοι τὸσον νομιμόφρονες, ὡ-
στε μόλις ἀκούσῃσι δίκην τοῦ δήμου νὰ στρέψωσι
ἀλλαχθῶ τὴν προσοχὴν, ἀπεκδεχόμενοι τυφλῶς ἐκ
τῶν προτέρων ὅ,τι αἱ ἀρχαὶ ἀποφασίζουσιν ὡς νό-
μιμον, και κατὰ καθῆκον ἐκτίθεμεν σημεῖά τινα
αὐτῆς, ὅπως πᾶς τις πεισθῆ ὅτι ἐν ἀστοπον πεί-
σμα και ἀδικίας γενεᾷ και καθίσταται ἀφειρητῆρα
ἐπιβλαβῶν συνεπειῶν διὰ τὸν δῆμον τοῦ ὀποίου
οἱ κ. κ. Σύμβουλοι ἐξελέγησαν νὰ ἐφορῶσι και ὁ-
πρητῶσι τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 12 Μαΐου 1889 ἐκ-
θεσιν τῆς ἐπιτροπείας, διορισθείσης παρὰ τοῦ συμ-
βουλίου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀξιότιμων κυρίων
Γεωργίου Τερπίδου, Χαρ. Γερανοπούλου και Νι-
κολαοῦ Γκολφινοπούλου, καθ' ἣν, ὁ δῆμος δικαιοῦ-
ται λαμβάνειν παρὰ τῆς ἐταιρίας λόγῳ ἰδιωτικοῦ
φωτισμοῦ δραχμὰς 44,780,92 ἢ δ' ἐταιρία δι-
καιούται λαβεῖν παρὰ τοῦ δήμου: Α) διὰ χορη-
γίαν δημοτικοῦ φωτισμοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτω-
βρίου 1888—12 Ἰανουαρίου 1888 δρ. 39,106,18.
Β) Τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεώς του, ὅπερ κατέ-
βαλεν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34726
συμβολαίου τοῦ συμβολατογράφου Ν. Ὁμαροῦλου

ἐκ δραχ. 23,127,58 μετὰ τοῦ τόκου των πρὸς
9 τοῖς ὀσ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1885 μέχρι 30 Σε-
πτεμβρίου 1888, ἀνερχομένων εἰς δρ. 7,814,59
(Ἰστέον ὅτι ἐν τούτων δρ. 15,000 κατετέθη-
σαν παρὰ τῆς ἐργολάβου ἐταιρίας οὐχὶ εἰς μετρη-
τάς, ἀλλ' εἰς ἐπισκευὴν τοῦ ἐργοστασίου και τῶν
φανῶν. Ὁμοίως δρ. 10,902,90, ὡς ἡ ἐταιρία ἐ-
δαπάνησε διὰ τὴν διοχέτευσιν τοῦ ἀερίοφωτος εἰς
τὸ θέατρον, ἐν ὄλῳ δραχ. 25,902,90.)

Γ) Δι' ἐπέκτασιν τοῦ δημοτ. φωτισμοῦ, ἐπὶ
δημοπρασίας ἀναληφθέντος ὑπὸ τῆς ἐταιρίας και
ἐγκριθέντος νομίμως, δρ. 31,651,58.

Δ) Διὰ τὰ ἐπόμενα ἔργα, καλῆ πίστει και μό-
νον τῇ ἐντολῇ τῶν δημάρχων κ. κ. Πατρινῶν και
Ῥούφου ἐκτελεσθέντα.

- 1) Ἀπὶ δημορχίας κ. Δ. Πατρινῶν
 - α) δι' ἀγορὰν και τοποθέτησιν μαυομέτρου ἐν
ἀστυνομικῷ καταστήματι δρ. 150. β) διὰ τοπο-
θέτησιν φανῶν εἰς τὴν κλίμακα «Ἀνεξαρτησίας»
δραχ. 538,70. γ) ὡσαύτως ἐνὸς φανοῦ εἰς οἰκίαν
Καραβᾶ δρ. 699,60. δ) ἕτερου φανοῦ εἰς οἰκίαν
Δημητσανίτου δρ. 426,51. ε) ὀμοίως εἰς τὴν οἰ-
κίαν Καρακίτσου δρ. 358,38. ς) ὀμοίως εἰς τὴν
τοῦ Στεριώτου δρ. 283. ζ) ὡσαύτως τεσσάρων
φανῶν πλησίον Μεντεβελῆ και Τσίνη δρ. 1441.
η) δι' ἐπιδιόρθωσιν σωλῶνων πλησίον οἰκίας Στα-
μάτη δρ. 299,50. θ.) τοποθέτησιν τριῶν φανῶν
εἰς πλατεῖαν ὑψηλῶν ἀλώνων δρ. 1,739,50.

- 2) Ἐπὶ δημορχίας κ. Γ. Ῥούφου.
 - α) διὰ τὴν διοχέτευσιν ἀερίοφωτος εἰς τὸ νομαρ-
χιακὸν κατάστημα δρ. 594,80 β) διὰ τοποθέτη-
σιν 2 φανῶν εἰς ὑψηλὰ ἀλώνια δρ. 620.
Ὁ δημοτ. εἰσπρακτῶρ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 196
ἐγγράφου του θεσπισθῆ, ὅτι ὀφείλονται τὰ ὑπὸ τὰ
στοιχεῖα Α, Β, Γ και Δ ποσὰ ἄρα, ἡ ἐταιρία
ζητεῖ ἐν ὄλῳ δραχ. 108,850,92
ἀφαιρέσει τῶν ὀσων ὀφείλει πρὸς
τὸν δῆμον » 44,780,92

ὑπόλοιπον δρ. 64,070

Καθὰ και ἡ ἐπιτροπεία παρατηρεῖ, ἡδύνατο ὁ
δῆμος ν' ἀρνηθῆ τὴν πληρωμὴν τῶν ποσῶν, ἅτινα
ἐδαπανήθησαν α) κατὰ προφορικὴν παραγγελίαν
τῶν δημάρχων και β) διὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ διο-
χέτευσιν τοῦ φωτός. Ἀλλὰ, προστιθησιν ἐν ἀξιο-
παίμφ φιλαληθείᾳ και συμβιβαστικῷ πνεύματι
ὅτι ταῦτα ἐξετέλεσθησαν, παρεδό-
θησαν και ἡ ἐκτέλεσις τούτων ἦτον ἀναγ-
καίᾳ (πλὴν τοῦ φωτισμοῦ τῆς Νομαρχίας).
Προστίθησι δὲ ἡ ἐταιρία ὅτι μετὰ πολλὰς παρα-
στάσεις πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἐταιρίας κ.
Τζούκολην, κατῴρθωσε νὰ πείσῃ αὐτὸν περὶ λή-
ψεως μόνον δρ. 57 χιλιάδων, ἀντὶ τῶν ὡς ἀνω-
τέρῳ ὀφειλομένων δρ. 64,070 πρὸς ἀποφυγὴν δι-
καστικῶν ἀγῶνων.

Εἰς τὴν συμβιβαστικὴν ταύτην λύσιν ἐπικρο-
τοῦμεν κατὰ καθῆκον, διότι γνωρίζομεν πῶς ἀ-
ποβαίνουσιν αἱ πλείους τῶν κατὰ τοῦ δήμου
δικῶν και μάλιστα πῶς ἡ παρούσα θ' ἀποβῆ
εἶνε προφανὲς, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ δῆμος διὰ τῆς ἀνω-
τέρῳ ἐπιτροπείας ἀνεγνώρισε τῆς ἐταιρίας τὰ δι-
καιώματα, και διὰ τῆς ἐκθέσεως ἣν ἐτύπωσε και
διένειμε, πείθει πάντα μὴ ἐθελουφλοῦντα ὅτι ἡ ἐ-
πιμονὴ εἰς δίκην τοιαύτην, ἀπέναντι ξένης ἐται-
ρίας, οὔτε καλὴν πίστιν και σεβασμὸν πρὸς τὰ
δικαία τῶν μετὰ τοῦ δήμου συναλλασσομένων
μαρτυρεῖ, οὔτε εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου ἀ-
ποβλέπει. Πεισόμεθα ὅτι ὁ κ. Νομάρχης δὲν
θέλει ἀπορρίψῃ τὴν ἐγερθεῖσαν αἰτήσιν θεραπείας
οὕτω δ' ἐννοοῦμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ νομο-
σίου πρὸς τὴν ἀνωτέραν τῶν δημάρχων και τῶν
δημοτ. συμβούλων δικηκτικὴν ἀρχήν.

THE BIBLIOTHÈQUE PATRON.

- 1) Paroles D'un Croyant
- 2) L' Aminte Du Tasse
- 3) Letters of the Lady M-r-W-r-m-E.
- 4) Les nuits champêtres
- 5) Meine Gedichte F. J. M. Viergans
- 6) Κύρου Θεωδώρου τοῦ προδρόμου τετραστίχα,
Ἰαμβεῖα, ἠεῖα, κλπ. κλπ. (χειρόγραφον πα-
λαιὸν, δεδεμένον και κάλλιστα διατηρούμενον. Περὶ
τούτου γεννήσεται ἰδιαίτερος λόγος.)

Οί υποφαινόμενοι ως μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Παρθενωγαγείου ἀπὸ Στρογγυλίου ὁφείλομεν καὶ δημοσίᾳ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀρίστην παρήγαγον ἐντύπωσιν αἱ ἤδη περατωθεῖσαι ἐξετάσεις, οὕτως πρῶταται δεδοκιμασμένη ἐπὶ ζήλῳ καὶ εὐπαιδευτος διευθύντρια, ἡ δεσποινὶς κ. Ζηνοβία Ζαλοῦχου. Ἀπᾶσαι αἱ μαθήτριαί πινῶν τῶν τάξεων ἀπῆλθον εἰς πάντα τὰ μαθήματα μετ' ἐξαιρέτου ἐπιτυχίας, πάνυ δὲ δικαίως ἐξεραστήθη παρ' ἡμῶν καὶ τῶν γονέων ἡ ἀρετὴ εὐαρέσκειά μας διὰ τὴν καταφανῆ πρόδον εἰς τὰ μαθήματα ἐν γένει καὶ τὰ διάφορα ἐργάσια. Δίκαιος ἐπίσης ὀφείλεται ἔπαινος καὶ εἰς τὰς συνεργασθείσας διδάσκαλλας κυρίας Βσιλικὴν Τζάνη, Ἀθανασίαν Σταθακοπούλου, Μαρίαν Κουλουμπῆ καὶ Ἀγγελικὴν Θεμελιᾷ, αἵτινες ἀπέδειξαν ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὅτι οὐδενὸς κόπου ἐφείσθησαν περὶ τὴν πρόδον τῶν μαθητριῶν.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ.

Δημήτριος Παπαρηγορίου ἱερέως, Ἰωάννης Βέρροισ, Καραϊσκάκος Καλοβωκάς, Α. Καραλίδου, Γ. Χαράλαμπος.

Μετ' ἀκριβοῦς ἐνδιαφέροντος, προκειμένου περὶ τῆς Μουσικῆς μας, ἡμεῖς τοῦλάχιστον, παρεκλούθησαμεν τὴν ἐκτύλιξιν τῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν καὶ φίλοι ἡμῶν καὶ ἐρημέρις τὴς ἐξέφρασε πρὸ ἡμερῶν, ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Χαράλ. Παπαδημητρακοπούλου τοῦ ψάλαντος κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ὅπως κατέγνωμεν εἰς τὸν λόγον μουσικῆς ἀρίστα ἐπροσώπευε τὰ προσόντα ἐκεῖνα ἀπερὺπαγορεύει ἡ Μουσικὴ μας, καθ' ὅσον καὶ παιδείας, ὡς ἐμάθομεν, τυγχάνει καὶ φωνῆς καταλλήλου πρὸς παράστασιν τῆς ἐνοίας τοῦ ὕψους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων καὶ αἰσθήματος φυσικοῦ καὶ φαντασίας πολλῆς, ὅπως κερδίξῃ τοὺς ἀκοιτάς του καὶ διεγείρῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν πρὸς δοξολογίαν τοῦ Ἱψίστου. Ὅπως τοιοῦτος μουσικὸς εἶνε ἀξίος τιμῆς, ἐξαιτικῶν σὺν τῇ ἐπιστήμῃ του καὶ τὴν ἰσὴν ταύτην τέχνην, ἧτις παρὰ τισὶν ἰδιώταις κατέπεσαν, ὡς μὴ ὠρεῖται, πολὺ θεωρουμένη ὡς χαιρέπες καὶ ταπεινὸν ἔργον. Ἐχομεν δὲ διὰ πίστεως, οὐχὶ δι' ἐλπίδος, ὅτι οἱ τοὺς οἶακας τῆς πολιτείας ἰθύνοντες ταχέως μεριμνήτουςιν ὅπως ἡ Μουσικὴ μας διὰ τῆς καταλλήλου καλλιτεργίας φθάσῃ εἰς τὴν προσηύχουσαν αὐτῇ θέσιν, καθόσον ἡ Μουσικὴ ἡμῶν σήμερον κατήχησε σὺν πολλοῖς ἄλλοις, τὰ ὁποῖα κατεκλύθησαν ὑπὸ τῆς ἰδέας τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ, νὰ θεωρῆται πλέον Ἑθνικὸν ζήτημα.

Α. Κ. Σιακαμπένης.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα.

Σὰς παρακαλῶ δημοσιεύσατε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας τὰ κάτωθι. Εἰς τὸ ἐνταῦθα Νεκροταφεῖον Ζαβλάνι ἐνοπῆ ἔχει ἐνταφιασθῆ ὁ μακαρίτης ἀδελφός μου Χαράλ. Φερρεντίος ἤγειρον πρὸ 4 μηνῶν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐξ ἀδελφικοῦ καθήκοντος μνημεῖον, ἐπέθηκα δὲ ἐπ' αὐτοῦ μεγάλην μαρμαρίνην πλάκα μετ' ἐπιγραφῆς χρονολογούσης τὴν γέννησιν καὶ θανάτῳ αὐτοῦ, κάτωθι δὲ τὸ ἀκόλουθον γνωμικὸν αἰθνητὲ διευθέτησον τὴν περιουσίαν σου πρὶν σὲ καλύψῃ τὸ κρῦον τοῦτο μάρμαρον. Κατὰ δὲ τὴν 29 Μαΐου τ. ε. ἀνθρώποι κακόβουλοι ἄσθεῖς καὶ ἱερόσυλοι μὴ ἔχοντες ἱερόν καὶ ὅτιον κατώρθωσαν νὰ διαφύγῳσιν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐν τῷ Νεκροταφεῖῳ φύλακος τίς οἶδε πῶς! καὶ εἰσελάσαντες κατέστρεψαν τὸ μνημεῖον κατασυντρίψαντες καὶ τὴν μαρμαρίνην πλάκα κινούμενοι δεδαίως οἱ ἄθλιοι ἢ ὑπὸ πάθους ἢ καὶ τρέμοντες σπασμωδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ γνωμικοῦ θεωρήσαντες αὐτὸ οἱ ταλαίπωροι φάσμα ἀπεχθές ὡς μέλλον νὰ ἴσταται αἰωνίως ἐνώπιον αὐτῶν, ἐξετάσθη δὲ Νεκροφύλαξ ὁμολόγησεν ἄγνωσιν τῶν τεράτων αὐτῶν, ἐκ τούτου δὲ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κατέφυγον εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ πρὸ μηνὸς ἀνεγνώσθη ἐν ταῖς ἐκκλησίαις παρανομι-

κὴ πρόσκλησις ἵνα πᾶς ὁ γνωρίζων τὰ τέρατα ταῦτα προσέλθῃ καὶ διωλογήσῃ, πλὴν οὐδεὶς παρουσιάσθη, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ πρόσκλησει ἐδήλουν ὅτι θὰ κατέφυγον εἰς ἀρχιερατικὸν ἐπιτίμιον, τοῦτο πληροφορηθέντες οἱ διαπράξαντες τὸ ἔγκλημα προσῆλθον εἰς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ὁμολόγησαν τὴν πρᾶξιν των, μεταβὰς δὲ ἐγὼ ὅπως λάβω τὸ ἐπιτίμιον μοὶ ἐγνωστοποίησαν αὐτοὺς εὖς καὶ ἐκάλεσαν ἐμπροσθεν μου καὶ ὁμολόγησαν τὴν πρᾶξιν των. Ποιοὶ δὲ νομίζετε ὅτι ἦσαν οὗτοι; Φρίζατε δι' ὄνομα θεοῦ ἢ Σύζυγοι! τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου. Ἐθεσε λέγει ἡ καλὴ αὐτῆ σύζυγος ἄνδρα, φυράματα τῆς κοινωνίας πληρώσασα αὐτοὺς ὅπως ἐβηλώσωσι τὸν τάφον τοῦ ἀνδρὸς τῆς μὴ φοβηθεῖσα μήπως ἡ σκιά αὐτοῦ τοῦ καλοῦ συζύγου τὴν καταπνίξῃ, εἰς τὴν ὁμολογίαν ταύτην ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξεπλάγη καὶ ἐγὼ ἔμεινα ὡς κεραινοπληκτος, ἐξετάσας δὲ αὐτὴν ὁ ἀρχιερεὺς πῶθεν ὠρμήθη εἰς τὴν βεβήλον ταύτην πρᾶξιν μὴ ἔχουσα τινὰ δικαιολόγησιν νὰ εἴπῃ εἶπεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐβλέπῃ τὸ γραφὲν γνωμικὸν (φαίνεται ὅτι τῆς κατέτροψε τὰ σπλάγγχνα τῆς ταλαίπωρου καὶ δὲν εἶδυτο νὰ ὑποφέρῃ).

Ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ταύτῃ κατέστη περιττὸν πλέον τὸ ἐπιτίμιον καὶ ἄς κρίνῃ ἡ κοινωνία τὴν διαγωγὴν ταύτην τῆς συζύγου τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μου.

Ἀξίωσθε ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου μετ' ἧς διατελῶ πρόθυμος.

Πάτριαι 20 Ἰουλίου 1889.

Εὐστάθιος Φερρεντίος.

Κύριε Συντάκτα.

Ὁ Σταμάτης Χρηστόπουλος, ὑπάλληλος τοῦ κ. Α. Κόλλα, ἔχων πάθος ἐναντίον μου, ἐζήτησε καὶ διὰ τοῦ πρὸς τὸν προϊστάμενόν του χρίου τοῦ συγγάμβρου μου Θεοδώρου Μιχαλοπούλου διωρίσθη σύνδικος τῆς πτωχεύσεώς του. Ἐν δὲ τῇ συνδικαίῳ περιβλήθει οὗτος τὴν κοινωνικὴν τήθεον τοῦ κ. Κόλλα, ἐπέτεθη ἀγροίκως ἐναντίον τοῦ συγγάμβρου μου Θ. Μιχαλοπούλου, ἐφύλακισεν αὐτὸν ἐπὶ τριάκοντα πέντε περίπου ἡμέρας, καὶ ὅπως ματαιώσῃ τὴν ἀπορρύακίον του, κατήγγειλεν αὐτὸν ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπία. Ἐβγει δὲ ἀξίωσιν ὅπως τὸ πάθος του ἐξυπερήσῃ καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἀφοῦ δὲν κατώρθωσε τοῦτο, ἐζήτησεν ὑβρίζων ἀθλαδῶς δικαστὰς πάσης μορφῆς ὑπερέρας καὶ πάσης τιμῆς ἀξίους.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καθ' ἣν ὑβρίζει τὰς ἀρχὰς ὁ Σταμάτης Χρηστόπουλος, καὶ ἄλλοτε ἐξυβρίσε τελωνιακοῦς ὑπάλληλος, διότι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθήκον των, οἱ ὑπάλληλοι ὅμως ἐκείνοι ἰδίαις χερσὶ ἐξεδίκασαν τὰς ὑβρεῖς καὶ... Ἡ τιμωρία ὅμως αὐτῆ δὲν ἐπῆρκεσαν, ὡς φαίνεται, νὰ σωφρονίσῃ διαρκῶς αὐτὸν, καὶ ἐπαναγκασθεὶς καθίσταται τὸν ὑβριστὴν τοῦτον νὰ περιστεύῃ καὶ ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη, ὅπερ, ὡς ἐλπίζομεν, θὰ πράξῃ. Ἰβρίζει τὰς δικαστικὰς ὑπολήψεις πρὸς τὸν σκοπὸν, εἰ δυνατόν, νὰ συντρίψῃ οἰκογενειαρχὴν πολυμελοῦς οἰκογενείας, τὸν Θεοδ. Μιχαλοπούλου, ὅστις μετὰ τεσσαρακοντατῆ ἐντιμὸν καὶ ἀμεμπτον βίον, περιέπεσον εἰς τὸ ἀτύχημα νὰ πτωχεύσῃ, ἐνεκεν τῆς στάσεως τῶν πληρωμῶν τοῦ Διογένοους Γεωργίου, καὶ κατὰ τὸν Ἰανουάριον ε. ε. ἐκπύρθη εἰς κατὰστασιν πτωχεύσεως, καὶ μετ' ὀλίγον ἀρχὰς Μαρτίου ἐβλήθη εἰς τὰς διὰ χρεὴν φυλακὰς, καὶ ἔμεινεν ἐπὶ 35 ἡμέρας περίπου, στερούμενος τῶν πάντων αὐτός τε καὶ ἡ οἰκογενεῖά του, συνισταμένη ἐκ πέντε θηλέων τέκνων του. Μετὰ τὴν ἐπὶ τόσον χρόνον προσωποκράτησίντου καὶ τὴν παραλαβὴν καὶ ἐξέλεξις παρὰ τῶν συνδίκων τῆς περιουσίας του, ἐζήτησε ἀπὸ τὸ δικαστήριον προπεμπτηρίον, τὸ δὲ δικαστήριον μετὰ ἀκριβῆ ἐξέτασιν, ἀφ' οὗ προηγουμένως τὸν ὑποχρέωσεν νὰ δώσῃ ἐγγυοδοσίαν, τοῦ ἐχορήγησε τοιοῦτον διὰ τρεῖς μῆνας, καὶ πεισθὲν ἐκ τούτου ὅτι δὲν εἶναι ὑποπτος φυχῆς, παρέτεινε αὐτὸ ἐπὶ ἑτέροισι τρεῖς μῆνας. Αὕτη ἡ δικαία καὶ ἀσύτηρά των δικαί-

στων ἐνταῦθα ἐνέργεια εἶναι, κατὰ τὸν ὑβριστὴν καὶ ψευδολόγον, ὡς κατωτέρω ρηθῆσεται, Σταμάτην Χρηστόπουλον, ἡ ἔλλειψις σιγῆς δικαιοσύνης ἐνταῦθα.

Ἐν ὀλίγοις ὁ ἀπαντήσωμεν εἰς ὅσα γράφει καὶ ὑβρίζει ὁ Στ. Χρηστόπουλος καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν γραφομένων παρ' αὐτοῦ θὰ ἀποδείξωμεν αὐτὸν ψευδόμενον. Ψευδέστατον εἶναι τὸ ἐν τῷ τηλεγραφήματι σημειούμενον ὅτι ὁ Θ. Μιχαλοπούλος ἐπὶ τῆς περιουσίας του ἐχορήγησεν προσημείωσιν εἰς γυναικαδέλφους τοῦ Δρ. 40,000 καὶ τὸν πρὸ. καλῶ νὰ τὸ ἀποδείξῃ ψευδέστατον εἶναι ὅτι τὴν οἰκίαν του ἐπώλησεν εἰκονικῶς καὶ δολίως εἰς τὸν Χαράλαμπον Κανελλόπουλον, διότι ὡς κατωτέρω θὰ ἀποδείξω, ἐκ τοῦ τιμήματος τῆς οἰκίας του ἐπλήρωσε χρεὴ ἀναμφισβήτητα πρὸς τοὺς 1) Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, 2) εἰς τὸν Α. Κόλλα, Ἀδελφοὶ Στεφανόπουλοι, Προκοπίου καὶ Κώντου, Κωνστ. Θεοφανόπουλον, Λεωνίδαν Νταμῆρον, Γεώρ. Χσιμώναν, Ἰωάν. Παπαμιχαλοπούλου, Ἀθανάσιον Καλογιάννην, φόρους οἴνου καὶ οἰκοδομῶν, διὰ 125 ἡμερομίσθια ἀνδρῶν εἰς τὰ Κτήματα, καὶ 120 ὅμοια εἰς γυναῖκας, Παρασκευᾶν Παναγόπουλον, καὶ τὸν Παραστάτην τῶν κτημάτων του, καὶ εἰς τὸν Χ. Κανελλόπουλον, ἔχει δὲ καὶ Γραμμάτιον τοῦ ἀγοραστοῦ ἐκ δραχ. 1800 περίπου τὸ ὅποιον ὁμολόγησεν καὶ κατέθεσεν εἰς τὴν πτωχεύσειν. Τὴν οἰκίαν ταύτην πρὸ ἑτῶν ἠγόρασεν ἐπὶ πλειστηριασμοῦ διὰ δραχ. πέντε χιλιάδας ἢ δὲ ἀξία τῆς ἧθι εἶναι μόλις δραχ. 12,000 ψευδολογῶν δὲ σκοπίμως ἀναδιβάζει αὐτὴν τὸ πρῶτον εἰς τὴν διατριβὴν του εἰς 20,000, καὶ κατόπιν εἰς 25,000 δραχμάς. Ψευδέστατον τέλος εἶναι ὅτι εἰκονικῶς ἐχορήγησε τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Δημ. Ἰωάννου νὰ ἐγγράψῃ προσημείωσιν, διότι ὁ Δ. Ἰωάννου καθὼς καὶ πᾶς ἄλλος, εἶχε τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ Νόμου νὰ ἐγγράψῃ προσημείωσιν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς περιουσίας του ὡς τότε ἐπραξέ καὶ ὁ Κακαρόπουλος καὶ πολλοὶ ἄλλοι χωρὶς νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ὀφειλέτην των τοῦτο δὲ ἤθευε πράξῃ καὶ αὐτὸς ἂν εἶχε δικαίωμα, ἂν ἔχη δὲ νὰ λάβῃ ὁ Δ. Ἰωάννου ἄς ἔχη ὑπομονὴν καὶ κατόπιν θ' ἀποδείχθῃ.

Διὰ τὴν παραβίασιν τῶν σφραγίδων τοῦ μαγαζιῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἦν ἀποδίδει εἰς αὐτὸν ἐκ κικεντρεχίας ἐν γνώσει τῆς ἀθωότητός του κ. λ. π. Θεωρῶ περιττὸν ν' ἀπαντήσω διότι λίαν εὐγλώττως ἀπερῆθη τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, παραπέμφαν τοὺς αὐτοῦργους τῆς πράξεως ταύτης ἐπὶ ρητῇ καταγγελίᾳ τοῦ Θ. Μιχαλοπούλου. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιφυλάσσομαι νὰ ἐπανεῖθω ἐκτενέστερον.

Ἐκτὸς τούτου κατὰ τὸν ὅποιον ἐν τῇ διατριβῇ του δίδει πίνακα τῆς περιουσίας τοῦ Θ. Μιχαλοπούλου ὁ ὑβριστὴς Στ. Χρηστόπουλος, οὐδὲν ἔχουσι νὰ χάσωσιν οἱ δανεισταὶ του, διότι αὕτη ἀνέρχεται κατ' αὐτὸν, εἰς δραχ. 67,500 ἐξ αὐτῶν δὲ καὶ ἂν ἀφαιρέσωμεν τὴν δῆθεν εἰκονικὴν πώλησιν τῆς οἰκίας καὶ τὴν προσημείωσιν τοῦ Δημ. Ἰωάννου κ. λ. π. πάλιν μένει περιουσία ἐπαρκὴς νὰ πληρωθῇ τὸ ἐκ δραχμῶν 27,113 παθητικῶν.

Πάτριαι 20 Ἰουλίου 1889.

Β. Α. Βασιλακόπουλος.

Ἐκλεκτὸς οἶνος λευκὸς μοσχάτος τεσσάρων ἐτῶν, πωλεῖται εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Ἰωάννου καὶ Θάνου Σ. Τσατσώνη, ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἰωάννου Κοντανδριοπούλου πρὸς λεπτά 80 τὴν ὁκάν.

Πωλεῖται σταφιδάμπελος πρώτης ποιότητος εἰς θέσιν «Ὀβρού» ἐκ στρεμμάτων 11 μετὰ ἐξοχικοῦ οἰκίσκου. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ ἀγοραστὴς ἀπευθυνθήτω πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην Γ. Πόλον.